

SKVs internbulletin

nr 1/ 2018

Svenska Kvinnors Vänsterförbund – Kvinnokamp i över 100 år

Vice ordförande har ordet

Jag hade förmånen att tillsammans med Birgitta Rang och Agneta Wirén få delta i den årliga konferensen CSW 62, (Commission on the Status of Women), FN:s kvinnokommission, som hölls i New York i mars i år. CSW är en arbetande kommission under FN:s ekonomiska och sociala råd, ECOSOC som har huvudansvaret för policy utvecklingen i jämställdhetsfrågor och, inte minst viktigt, att följa upp hur rättigheterna efterlevs i medlemsstaterna.

Parallellt med den officiella politikerkonferensen anordnades en NGO konferens, ideella organisationer från det så kallade civilsamhället, 25 personer från Sverige. Vissa dagar erbjöds upp till ett 50-tal olika event man kunde gå på. Huvudtema för konferensen var fritt översatt: "Utmaningar och möjligheter för att uppnå jämställdhet och 'empowerment' av landsbygdens kvinnor och flickor". Ett andra tema löd "Kvinnor

och flickors deltagande i och tillgång till media och informations- och kommunikationsteknik, hur dessa kan inverka på och användas som instrument för kvinnors och flickors framsteg. Tyvärr kunde jag bara gå på konferensen första veckan, sen fick jag influensa och låg i sängen i en och en halv vecka.

Här nedan följer några reflektioner och några nedslag i event som jag hann delta i.

Nordisk feminism

Detta event hölls av ett nätverk av kvinnoorganisationer från de nordiska länderna som har kontakt med varandra och samarbetar runt olika frågor. Kontakt hade knutits på jämställdhetskonferensen Nordiskt Forum i Malmö 2014. Den danska representanten i panelen öppnade sitt anförande med följande ord: "The biggest gender equality problem in Denmark is that Da-

nes believe they have gender equality", fritt översatt: "Det största jämställdhetsproblemet i Danmark är att danskar tror att de har jämställdhet". Flera av talarna kom tillbaka till detta, att även om vi på många sätt har kommit långt i Norden så får vi inte slå oss till ro med att vi är klara. Det finns fortfarande mycket att göra.

Detta blev tydligt efter att bli a Stéphanie Thögerson, Sveriges kvinnolobby, berättat att vi arbetar mycket med surrogatmödraskap, mot porr och prostitution, sexualiserad reklam m m. Vid frågestunden efteråt var det några från Danmark som ansåg det helt fel att arbeta med porr och prostitution, för att det är kvinnornas eget val att "arbeta" med detta. Sådana åsikter är något som jag, på de CSW konferenser jag deltagit i, känner stor frustration över. I många paneler har föreläsare från olika länder hänvisat till den nordiska modellen, dvs kriminalisering av sexköpare (sexköpslagen Sverige 1999). Tyvärr är det så att Danmark verkligen inte har en sådan lag. Vi försöker ofta påpeka att det är fel att referera till en nordisk modell.

Agneta t v och Birgitta t h, här framför FN skrapan i ett kylslaget New York, deltog dock flitigt i det ymniga utbudet av seminarier.

Makt åt landsbygdens kvinnor - tillgång till sexuell och reproduktiv hälsovård en mänsklig rättighet

Detta event hölls av Socialist International Women, med talare från bl a Dominikanska republiken, Marocko, Nederländerna, Indonesien, Tunisien och Danmark. Tyvärr var den en av de rörigaste sammankomster jag varit på. Det var alldeles för många i panelen och de flesta hade tolk. Tolkarna översatte bara en del vad som sades och dessutom kom en kvinnlig nigeriansk minister in mitt i mötet och ville tala. Det som ändå framkom var att många kvinnor och flickor på landsbygden inte har samma möjligheter

att ta del av teknologi som internet och sociala medier, vilket främst beror på att de är fattiga, avstånden långa och infrastrukturen dålig. Det gör det svårt att få ut kunskap om mödravård, sexualundervisning, hälsofrågor och sociala frågor. Även i länder som Polen och Ungern är det svårt att nå ut till landsbygdskvinnorna och flickorna, då ideella organisationer inte har rätt att föra ut budskap om t ex abort och sexualkunskap.

Generellt är mina intryck från flera olika event med talare från hela världen att där man lyckats nå kvinnor och flickor på landsbygden ökar säkerheten och möjligheterna för dem att få hjälp. Sociala medier kan användas för positiva framsteg, men de kan också begränsa kvinnorna och flickornas möjligheter till ett bättre liv t ex om regeringar och andra intressenter sätter stopp. Konferensen påverkades också av Me-

Too-upproppen. Flera event hade talare som delade med sig av sina erfarenheter.

Något som återkommer varje år och som vi som deltagit på CSW påpekat ett flertal gånger, är att enbart en representant från kvinnorörelsen ingick i Sveriges officiella delegation, Clara Berglund från Sveriges kvinnolobby. Clara träffade oss från svenska organisationer vid två tillfällen under första veckan och berättade då från delegationens arbete

och hur förhandlingarna gick. Dessa möten är också ett tillfälle för oss som är där att dela med oss av event som vi varit med på. Dessa möten är oerhört viktiga för oss som deltar i CSW.

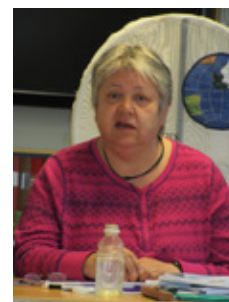
Rapport från Kvinnolobbyn går att läsa på deras hemsida, där de sammanfattar under rubriken "Landsbygdens kvinnor har inte samma rätt att bestämma över sina kroppar". Där finns också en rapport från Lobbyns deltagande i den officiella delegationen. Man kan läsa om de överenskomna slutsatserna på UN Women's hemsida.

Vid tidigare CSW har det alltid hållits ett möte med representanter från regeringen/FN representationen innan eller under konferensens gång. Detta skedde inte i år, vilket vi också kommer att framföra till regeringen genom Clara Berglund. Vid många event, bl

a de som representanter från Sveriges regering deltog i, framfördes vikten av ett gott samarbete med civilsamhället, något som står i motsats till att regeringen inte hade något möte med oss.

Slutligen kan jag säga att även om SKV inte har ett eget event utan är medarrangör på andra, så är det oerhört inspirerande och lärorikt att delta på CSW. Man möter kvinnor från olika delar av världen, svarar på frågor om hur flickor och kvinnor har det i Sverige, om sexköpslagen, delar erfarenheter, ser olikheter och stödjer varandra i den fortsatta kampen för kvinnors och flickors rättigheter. SKV blir en del av den globala kvinnorörelsen och genom Sveriges kvinnolobby en stark representant på CSW.

CSW 63 hålls i New York 11-22 mars 2019. Prioriterat ämne är "Social protection systems, access to public services and sustainable infrastructure for gender equality and empowerment of women and girls", fritt översatt "Sociala skyddssystem, tillgång till offentliga tjänster och hållbar infrastruktur för jämställdhet, och bemyndigande av kvinnor och flickor." Detta kopplas till hållbar utveckling och till de överenskomna slutsatserna från CSW 60.

Annelie Kraft

Landsbygdens kvinnor i ledningen för ett hållbart klimat

Agneta Wirén

Deltagare i panelen

Jo Scheuer, UNDP FN:s utvecklingsprogram

Mereseiri Vuniwaqa, minister Fiji

Emerine Kabanshi, minister Zambia

Marika Wallen, korallräddare Belizi

R.Sar, Indien

Maria Noel Vaeza, UN Women

Jo Sheuer från UNDP inledde med att betona att vi redan är bortom jordens reserver, men att detta ofta glöms bort.

Ministern från Fiji talade om att vi måste lära av varandra och att vi måste delge varandra dokumentation, samt att landsbygdens kvinnor inte får lämnas på efterkälken. Alltså sa hon inte så mycket nytt.

Indien

Mer intressant var R. Sar, som berättade om SSP -modellen i Indien. SSP står för Swayam Shiksan Prayog, en ledande inlärnings- och utvecklingsorganisation från Bangalore, som bemäktigar och utbildar kvinnor på landsbygden i hållbar utveckling. Den startade 1998 efter jordbävningen i Latur 1993. SSP mobiliserade då landsortskvinnor i självhjälpgrupper och skapade en modell för hjälp vid naturkatastrofer. Organisationen arbetar idag i 2000 byar med

kvinnors produktion, hälsa, utbildning, konsumtion och ledarskap. Ms Sar menade att organisationen har ändrat dessa samhällen genom att hos kvinnorna bygga upp en självförtroende och motståndskraft, som baseras på hälsa, utbildning och ekonomiskt stöd. SSP har stöttat samhällsgrundade initiativ i landsbygden i Indien under 20 år genom att bygga upp självhjälpgrupper och social service. Det handlar om att landsbygdens kvinnor får makt och blir bemäktigade.

Utmaningar för dessa kvinnor är till exempel att protestera emot kemiska medel och ensidiga grödor, samt att bli betraktade som riktiga bönder av myndighets personer, eftersom de ofta inte ses som sådana och får svårt att få tillgång till land.

I det projekt Ms Sar beskrev har ca 35 000 bönder deltagit. De har ökat sina grödor, fått tillgång till vatten, bättre liv och hindrat förstörelse av jorden. Ms Sar betonade att det är viktigt att hela familjen, även männen, tas med i projekten. Hon betonade även vikten av att det skapas nätverk bland kvinnorna.

Zambia

Minister Kabanshi från Zambia sa att kvinnor är de som är mest

drabbade av klimatförändringen, och de mest utsatta, och att denna utsatthet kommer att öka. Den zambiska regeringen har gjort en hel del, fortsatte hon. Det finns en nationell plan för klimatet, t.ex. ett vattenreningsprojekt för att förbättra vattentillgången för utsatta hushåll i åtta distrikt. Det finns också en genusaktionsplan för klimatförbättring: kvinnligt ledarskap, kvinnovänlig teknik, landsområden för kvinnliga kooperativ och grödor som är motståndskraftiga. Ett exempel på nytänkande är att göra träkol av kassava eller använda lera för att konservera värme. Andra exempel är att kombinera kycklinguppfödning med fiskodling. Kycklinggödsel används till fiskmat.

Kabanshi avslutade med att understryka att närvaron av kvinnor inte är någon garanti för kvinnors inflytande och bidrag till förändring. Kvinnor måste också kunna leda. Det är även viktigt att kvinnor på landsbygden kan använda sina egna språk när de berättar sina historier, och att dessa historier blir tillgängliga.

Kabanshi avslutade med: "Our world is safe only in the hands of women!"

Belize

Marika Wall kom från organisationen Fragments of Hope, som har räddat 90% av korallreven i Belize. Denna organisation är ett av Karibiens mer framgångsrika restaurationsprojekt, och har planerat mer än 90 000 korallfragment på tre olika platser i södra Belize. Korallerna har ökat med 35% och har också blivit självproducerande. Metoden de använder är odling på långa rep som dras mellan stålramar. Marika Wall visade bilder på metoden. På detta sätt har Fragments of Hope restaurerat korallrev under tio år. Organisationen vann FN:s klimatlösningspris 2017.

Diskussion

Efter dessa berättelser fick publiken ställa frågor. Några handlade om den patriarkala strukturen i Indien, som Ms Sar besvarade med att betona att männen och hela familjen

måste vara med i de projekt som startar. Hon betonade även vikten av att utbilda kvinnor i ledarskap.

Eventet avslutades med att Maria Noel Vaeya från UN Women gjorde en sammanfattning.

-Vart är vi på väg, när det fortfarande finns de som säger att det 'inte är dags ännu att investera i kvinnor'? Det finns bara två handelsöverenskommelser i världen som fokuserar på kvinnofrågor. Hon betonade också hur viktig kvinnors roll i tekniken är. Den tillåter till exempel kvinnor på landsbygden att veta exakt när de ska odla sina grödor och var och när de kan sälja. Detta är en avsevärd förbättring. Vaeya sa även att regeringarna har den viktigaste rollen i detta förändringsarbete. Det handlar om det ekonomiska värde som kvinnor tillför och som får ekonomierna att växa. Att vissa länder har insett hur viktigt det är att kvinnor får äga land är en framgång, men kultur och tradition är hinder på

Internationella sportevenemang som drivkrafter bakom prostitution och trafficking

Agneta Wirén

Detta event ordnades av Unizon, med stöd från bl a S KV.

I panelen satt

Per Anders Sunesson, Sverige, advokat, och medlem i Män för jämställdhet

Terry Forliti, USA Minnesota och från Super Bowl 52 antitraficking

Natalia från Ryssland

Grégoire Théry Cap International, The Coalition for the Abolition of Prostitution

Svante Tidholm Sverige, MÄN, Men för Gender Equality, som gjort en video där han intervjuade om sexköp.

Olga Persson från Unizon

Per Anders Sunesson började seminariet med att säga att prostitution alltid är sexuell exploatering. En undersökning visar att det finns samband mellan mäns våld mot kvinnor och prostitution, och en annan undersökning visar att 100% av de prostituerade någon gång utsatts för våld. 89% av svenskarna står idag bakom den svenska sexlagen. Detta är en förändring sedan 1999, då bara 50% gav lagen sitt stöd.

Ett lagförslag som gör det möjligt att lagföra personer som köper sex utomlands, såsom i Norge, saknade tillräckligt stöd för att läggas fram i riksdagen i april i år. Sunesson

Terry Forliti, Olga Persson och Natalia i Svenska kyrkan där seminariet hölls.

var mest oroad över den växande våldsporren.

I Tyskland finns 400 000 kvinnor inom den lagliga prostitutionen, de flesta kommer från fattiga länder i Europa. Vi tittade på den film om prostitution som Svante Tidholm gjort.

Terry Forliti från Minnesota berättade sedan om det arbete hon deltar i, en Don't buy it kampanj och visade en kort informationsfilm som var mycket bra. Hon arbetar med Super Bowl anti-trafficking, det vill säga

emot den prostitution som förekommer i samband med fotbollstävlingen Super Bowl i USA. Hon berättade att pornografi är mer lönsamt än prostitution idag, och att 69% av de prostituerade i Minnesota är svarta, trots att befolkningen i denna stat till 90% är vit. Hon konstaterade också att porr kan fungera som en drog.

Natalia från Ryssland talade om fotbolls-VM i Ryssland och att det inte finns någon lag mot våld i hemmet i Ryssland. I små städer finns det ingen möjlighet att få hjälp om en kvinna utsätts för våld. Prosti-

tution är visserligen kriminaliserad i Ryssland, men korruptionen gör att den fungerar galant ändå.

Per Anders Sunesson uppmärksammade att det finns en viss påtryckning på Sverige att acceptera prostitution som ett vanligt jobb och börja tala om "sex workers". En lobbyverksamhet kring detta pågår.

Detta event var mycket välbesökt, intressant och gav många nya insikter.

General Assembly, UN

Initiativ för att uppnå jämställdhet och stärka kvinnors ställning i Tanzania

Birgitta Rang

Josephine Amolo, Jordbruksministeriet, konstaterade som utgångspunkt att Tanzania inte är en välfärdsstat. Trots det är kvinnorna på frammarsch, De är drivkraften i byarna, speciellt inom jordbruket som sköts av kvinnor till 81%.

Kvinnorna arrenderar mark av staten, utan tidsgräns. De producerar basfödan som ger en säker tillgång till livsmedel. 95 % av matbehovet produceras inom Tanzania. Som småjordbrukare kan kvinnor ut-

bilda sig inom kommersiellt jordbruk.

Det finns nutritionsprogram, oftast med internationellt stöd, för flickor från 11 till 19 år.

Många kvinnor på landsbygden har inte makten över produktion. Männen får den bästa maten och de tilldelas de största portionerna. Därför kämpar kvinnorna med att få med sig männen när det gäller för sig själva och sina barn, samt möjligheten att äga mark. Marken ägs i dag av staten, men det finns en lag som reglerar hur den kan

arrenderas respektive köpas för enskilt eller kollektivt ägande. Regionala stödprogram för arrenden finns för enskilda kvinnor och numera också för mindre kvinnogrupper.

Det var efter FN:s kvinnokonferens i Beijing som kvinnor fick förbättrade livsvillkor. Partnerskap beskrivs som vägen framåt. På Zanzibar finns ett träningscentrum, Sola Mama, för ingenjörsvetenskap/teknik. Initiativet kom från Indien i form av barfotautbildning. Far- och mormödrar åkte till Indien för att delta i denna.

Presidenten i Zanzibar, Dr. Ali Mohamed Shein, lanserade solpaneler för bostadshus 2011.

2015 öppnades ett barfota college för produktion av solceller. Kvinnor på landsbygden som ej gått i skola skulle utbildas till ingenjörer. Målet var en solpanel per hus, 4 glödlampor och laddning av mobiltelefon. Nu finns 29 solingenjörer i 25 byar

Minskad mängd rök i hushållet ger bättre luft och framför allt friskare kvinnor.

Barnen kan studera. Lagrad solenergi har ersatt kerosen som belysningskälla.

Upendo företaget har specialiserat sig på ingefära.

Många partners har samarbetat och fonder har funnits tillgängliga.

Ms Sihaba, Mkinga, Minister of Health och ansvarig för utveckling för genus, äldre och barn, betonade hur viktigt regeringsarbetet varit för kvinnor på landsbygden. Arbetet utförs på ett integrerat och holistiskt vis.

Genom stöd till kvinnor minskas problem av olika slag, som t.ex. påtvingade äktenskap som minskade med 50 %.

Hushållsekonomi stärks bl.a. genom små lokala jordbruk. 2005 började kvinnogrupper med organiskt jordbruk för majs och cashewnötter.

Ekonomiskt stöd möjliggör inköp av mo-

derna maskiner så att mindre industrier kan utvecklas lokalt. 2015 startades olika affärsverksamheter. Jordbruksprodukter säljs nu inte bara på lokala marknader utan exporteras också till bl a Kenya och Sudan.

När kvinnor anställs inom småindustrier, bidrar de ekonomiskt till hushållet, vilket minskar männens försörjningsbörda.

Rätten för kvinnor att representeras betyder främst ett ökat antal kvinnor inom byråden.

Seminarier avslutades med att f d småjordbrukare Lydia Jacob, som bor några mil väster om Dar-es-Salaam i byn Kisarawe, berättade om hur hon 2005 började organisera en liten grupp jordbrukande kvinnor med

målet att enbart odla organiskt. Det var viktigt för dem att kvalitén skulle förbättras liksom att hela produktionsprocessen skulle effektiviseras, inte minst inom paketering och transporter.

Från Women Development Fund, WDF, kunde de få ekonomiskt stöd. Successivt har de producerat nya produkter, som de även har kunnat exportera inom Afrika. En ny industri har utvecklats, Upendo Food Processing Industry, i Kisarawe, med visionen att expandera inom Tanzania. Upendo betyder kärlek!

Detta seminarium var fint att ta del av, delvis en solskenshistoria, som det ligger mycket hårt men välplanerat arbete bakom.

Mänskliga rättigheter som utgångspunkt för HIV kvinnor på landsbygden

Agneta Wirén

UNFPA, United Nations Population Fund, (FN:s befolkningsfond), arbetar med sexuell och reproduktiv hälsa. Befolkningsfonden är en del av UNDE, United Nations Development Fund, och har på senaste tiden arbetat emot barnäktenskap, fistulasjukdom och FGM, Female genital mutilation, d.v.s. könsstympning. Finns i mer än 150 länder.

Deltagare i panelen för detta seminarium var från USA, Ukraina och Tanzania. En representant från UNFPA började med att tala om mänskliga rättigheter, icke-diskriminering, icke-dömande, och hälsoservice. Hon ansåg att det handlar om tillgänglighet, acceptans och kvalitet, och att synen har ändrats från att bara ha fokus på klinisk hälsa till en attityd som mer handlar om mänskliga rättigheter. De nationella systemen ska förstärkas och lagar ska användas som medel. De medlemsstaterna ska granskas vart fjärde år. De hinder som finns är: ålder, civilstånd, kriminalisering och tredje parts inblandning. Hon betonade att det är viktigt att bilda nätverk och att arbeta utifrån den lagstiftning som finns.

Georgia, USA

Shyron Jones från Georgia, USA, och PWN, Positive Women's Network, berättade om tillståndet i sin stat, en av de fattigaste i USA. Ca 22% av befolkningen lever under fattigdomstrecket, 30% är svarta och denna stat har flest sexuellt överförda sjukdomar i hela USA. PWN arbetar med att kontakta kvinnor och unga flickor med erbjudande om utbildning och hjälp med sjukvård och hälsovård. Ett av problemen är att de som vill få behandling ofta inte har råd att ta sig till en vårdcentral.

HIV-positiva kvinnor är extra utsatta för våld och saknar skydd. För att läsa mer kan man gå in på www.healthright.org.

Ukraina

En kvinna från UFPH, United Foundation for Patients Humanities, berättade om organisationens hjälp till projektet Mobile teams i Ukraina. Ca 139 000 personer är registrerade som hivpositiva i Ukraina, och ca 312 000 personer beräknas vara smittade. 42% av dessa är kvinnor. Det som saknas är kunskap om mänskliga rättig-

heter och kunskap om vilken service som finns. Hiv är kopplat till droger och våld.

En positiv insats är därför Mobile teams. Det finns 450 mobila team i Ukraina, som arbetar i 10 regioner, 54 städer och 2 500 byar. Teamen har en stationär plats i området, reser runt i bilar och erbjuder undersökningar och hjälp. De ordnar också skydd för kvinnor som utsatts för våld, erbjuder platser där kvinnorna kan stanna i tre månader, öppnar dagis för några timmar och ger psykologisk hjälp.

Sedan november 2015 har UNFPA:s mobila team arbetat i fem av de mest utsatta områdena i Ukraina, Dnipropetrovsk, Donetsk, Luhansk, Kharkiv och Zaporizhzhia. De får stöd från Ukrainian Foundation for Public Health och Healthright International Ukraine. Mer än 10 000 kvinnor som överlevt könsbaserat våld har på detta sätt nåtts.

[Http://www.unfpa.org/news/after-long-nightmare-ukraine-displaced-family-finds-peace#stash.o34RUv6R.dpuf](http://www.unfpa.org/news/after-long-nightmare-ukraine-displaced-family-finds-peace#stash.o34RUv6R.dpuf)

Tanzania

Jenn Carpenter från USA berättade om ett projekt som Pamoja Tunaweza Women's centre i Tanzania är med i. Hälsoundersökningar görs och det ges utbildning och vård. Eftersom det också handlar om fattigdom ingår även utbildning i att starta företag. Många HIV-positiva kvinnor drabbas i högre utsträckning än andra kvinnor av livmoderhalscancer, så de arbetar även med att ge information om detta. Det största problemet är att kvinnor på landsbygden med HIV saknar röst. Det handlar om bemäktigande och att arbeta med nätverk.

Avslutningsvis kom frågor om digitala nätverks betydelse. Det var ett mycket bra och informativt seminarium.

En boklansering av **It is Possible: an African Woman Elder Speaks**

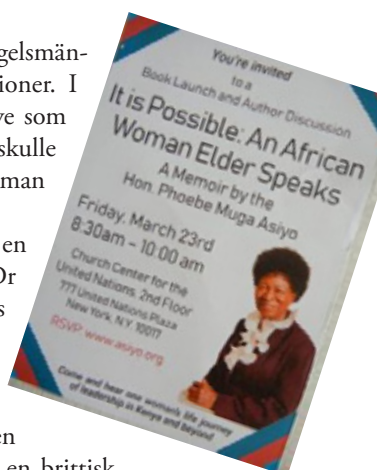
Birgitta Rang

frihetskämparna under befrielsekriget mot engelsmännen i Kenya, välkomnades under stående ovationer. I rummet fanns många kenyanskor som haft Asiye som förebild, en del sedan mycket tidig ålder. Nu skulle hennes bok lanseras, *It is possible, an African woman elder speaks*.

Innan hon tog till orda välkomnades ytterligare en hedersgäst, Asiyes amerikanska vän sedan 55 år, Dr Margreth Peggy Snyder, med en PhD från Dar es Salaam. Snyder var en av grundarna till UNIFEM, som ombildades till UN Women 2011, och dess första verkställande direktör, 1978-1989. Hon arbetade många år i Östafrika med en början i Kenya 1961, då landet fortfarande var en brittisk koloni.

Båda var tidigt feminister och verkade tillsammans inom sina olika fält. Som aktivist och så småningom politiker körde Asiye motorcykel för att ta sig runt i hela Kenya. Inget hindrade hennes framfart. En gång vid ett möte med en giraff körde hon rakt fram mellan giraffens ben.

Fortsättning följer

T v Birgitta, flitig konferensdeltagare

Om psykisk hälsa på KSAN:s årsmöte

Hjördis Levin

Lotten Sunna

Maj-Inger Klingvall

Kerstin Evelius

Kvinnorganisationernas Samarbetsråd i Alkohol- och Narkotikafrågor, KSAN, hade sitt årsmöte den 16 april. Årsmötet som hölls i ABF-huset, Sveavägen 41 i Stockholm, var välbesökt och hade

ett digert program. Efter gemensam lunch och välkomsttal av KSAN:s ordförande Maj-Inger Klingvall berättade Kerstin Evelius om sitt uppdrag som nationell samordnare för regeringens nya strategi för psykisk hälsa. Det är svårt att föreställa sig att en av tre patienter i varje läkarvårdslider av psykisk ohälsa, men så lär det vara. Varannan sjukskriven kvinna och var tredje sjukskriven man lider av psykisk sjukdom. Strängt taget sedan de första decennierna av 1900-talet har psykisk ohälsa utgjort ett stort problem i vårt land. Detta vill regeringen göra något radikalt åt. Den 17 december 2015 beslöt regeringen att tillsätta en särskild utredare i form av en nationell samordnare, vilket uppdrag gick till Kerstin Evelius.

På KSAN:s årsmöte talade också Socialstyrelsens generaldirektör Olivia Wigsell. Ämnet var "Framtida utmaningar inom det sociala området från Socialstyrelsens perspektiv".

Under årsmötesförhandlingarna avgick Maj-Inger Klingvall efter åtta år på KSAN:s ordförandepost. Att hon är en populär ledare som kommer att saknas, märktes på applåderna. Men hon kommer att visa sig på årsmötena som en av två revisorer, lovade hon.

Bland dem som avgick ur styrelsen för KSAN befann sig också Maria Loa Sandgren, kassör i SKV:s förbundsstyrelse. Även hon kommer framdeles att synas på årsmötena - som ledamot av valberedningen. Till ny ordförande för KSAN valdes Lena Josefsson.

Slutligen var vi framme vid den årliga utdelningen av KSAN:s Fjärilspris, som detta år gick till Lotten Sunna för hennes mångåriga arbete med att hjälpa missbrukare.

SKV i Almedalen

I år deltar SKV för första gången i Almedalen. Det sker i samarbete med bl a Kvinnor för fred och Operation 1325.

Bland programpunkterna:

- Eva Zetterberg, Operation 1325s förra ordförande håller öppningstal.
 - Seminarium: Världsfred, utopi eller framtida verklighet
 - Ingela Mårtensson intervjuar Robert Hall om miljö och militarism
 - Pierra Schori om vikten av att skriva under FN konvention mot kärnvapen
 - Politikerdebatt, där vi ställer våra frågor
- Artistuppträdande och mingelmusik

Dessutom deltar Birgitta Rang och Ianthe Holmberg i ABFs program. Vi ställer oss frågan **Vilken roll folkbildningen spelar i kampen mot militarism?** erfarenheter från kvinnorörelsen. Eva Zetterberg leder samtalet. Tors kl 11.30 Cramerg 1H.

Välkomna om ni råkar vara där!

Glöm inte medlemsavgiften för 2018 om ni inte redan betalat in den!

Plusgiro: 50 50 95-0
Avgiften är valfri från 50 kronor.

Kontakt

Svenska Kvinnors Vänsterförbund
Linnégatan 21
413 04 Göteborg
skvgoteborg@gmail.com
tel: 0702-829080

Angående GDPR,

den nya dataskyddsförordningen (General Data Protection Regulation)

Genom att motta vår internbulletin och utskick om Svenska Kvinnors Vänsterförbund godkänner du att vi registrerar ditt namn och din e-postadress för att kunna skicka ut information om vår verksamhet. Ditt namn och din e-postadress används enbart för detta ändamål. Vi sparar ditt namn, adress och din e-postadress så länge du vill och sprider aldrig detta till annan part. Om du inte längre vill ha våra utskick så ber vi dig maila skvgoteborg@gmail.com eller ringa 0702-82908

Svenska kvinnors Vänsterförbund

